

PO SVETU KATOLIŠKEM

Sv. Oče o dobrem in slabem filmu. Kinogledališča so postala zadnji čas ponekod pravcata gnezdišča kvarjenja in zapeljevanja ljudi, osobito mladine. Spričo tega je izdal papež Pij XI. početkom junija posebno okrožnico o filmu. V njej pohvali velike napore in tudi uspehe ameriškega katoliškega društva za pobijanje slabih, nemoralnih filmov. Potem poudarja: Potrebno in nujno je, da se v industriji in trgovini filmov uveljavijo vsi napredki umetnosti, znanstva in tehnike, in sicer tako, da bodo kot pravi darovi božji služili v prvi vrsti božji časti in blagru neumrjočih duš. Toda danes smo opazili, da so se napredki umetnosti, ki so v filmski industriji prišli do izraza, izkazali za silno nevarne za vero in moralo, tem bolj nevarne, čim večji je napredek. Nevarnost preti od takih filmov celemu narodu. Zaba, ki jo nudijo taki filmi, jemlje ljudem vsak smisel za sramežljivost, čast in moralo ter daje osobito mladini povod in pobudo h grehu. Narod, ki svoj prosti čas uporablja za takšno zabavo, je v največji nevarnosti, da bo izgubil svojo največjo narodno silo. Polja zapeljevanja s slabim filmom so široka in vedno bolj rastejo, ker je ta zabava razširjena po vsem svetu. Nasprotno pa dobri filmi navajajo k resnemu in globljemu razmišljanju, razširjajo plemenite ideale, dajo pobudo za plemenita čuvstva, širijo znanje in posredujejo višjo omiko. Taki filmi navdušujejo za resnico in prave čednosti, pomagajo k medsebojnemu spoznavanju med narodi ter človeške stanove drug drugemu približujejo. V 2. delu okrožnice daje sv. Oče ta-le navodila: »Dušni pastirji morajo za to skrbeti, da bodo verniki vsako leto slovesno obljubili, da se bodo strogo izogibali vsakemu filmu, ki bi žalil resnico in moralo krščanstva. Ta obljuba naj se dobi od vernikov s pomočjo dušnopastirskih sredstev, s pomočjo šole in katoliških družin. Škofje pa naj se v ta namen poslužujejo tudi katoliškega tiska, ki naj obrazloži pravilnost in učinkovitost take slovesne zaobljube. Toda ta obljuba bo imela uspeh samo tedaj, če bo ljudstvo točno vedelo, kateri filmi so dobri in kateri niso. V ta namen je treba skrbeti za redno objavo posebnih listov dobrih in slabih filmov. Katoliški tisk mora tukaj pomagati. Sv. Oče želi, da škofje ustanovijo poseben trajni filmski urad za vsak narod posebej. Dolžnost tega škofijskega filmskega urada bi bil, da sestavlja liste dobrih in slabih filmov ter skrbi tudi za ustanovitev župnijskih kinodvoran kakor kinodvoran po raznih družinah, kjer bi se igrali izključno dobri filmi. Filmske urade naj vodijo ljudje, ki so v filmski stroki izurjeni, a so pri tem dobri katoličani.«

Moralna hinavščina. Omenili smo že v našem listu preganjanje redovništva v narodno-socialistični Nemčiji. Kakšen namen ima to preganjanje, kaže organizirano razbodbijanje teh stvari po široki javnosti. Narodno-socialistična glasila v Nemčiji in izven Nemčije — med njimi celjska »Deutsche Zeitung«, dedinja idej vsenemških sovražnikov rimo-katoliške cerkve — uživajo v tem, da morejo na

dolgo in široko poročati o »moralnih grehotah« v vrstah katoliškega redovništva. V resnici pa gre za nekatere slučaje, s katerimi se peča sodišče v mestu Koblenzu in v katerih so se pregrešili nekateri laični bratje (ne-duhovniki), ki so bili zaposleni v oskrbi slaboumnikov. Prešteješ jih lahko na prste ene roke, ki so pod težko obtožbo, nekateri so bili že prej izključeni iz reda; narodno-socialistični listi pa poročajo tako, kakor da bi šlo za stotine. Zoper tiste, ki so se v resnici pregrešili, postopa vrhovna cerkvena oblast, ki je poverila nalogo preiskave, odnošno v slučaju dognane krivde, tudi kazni škofu v Trieru. Trierski škof se peča že nekaj mesecev z vizitacijo vseh, ki pridejo v tem oziru v poštev, in pri tem ga podpirajo odlični redovniki sami. Cerkvena oblast bo torej sama uredila to zadevo, kakor to zahteva cerkveno pravo. Značilno pa je hinavsko zavijanje oči narodno-socialističnih moralnih farizejev, ki bi boljše storili, ako bi pometali pred svojim pragom. Saj je vendar znano vsemu svetu, kakšne tovrstne moralne pregreške je zagrešil nekdanji velikaš narodno-socialistične stranke Röhm in njegovi kompanjoni. Sedanje narodno-socialistično hujškanje, ki ga v Nemčiji vodi samo propagandno ministrstvo, ima namen škoditi s klevetami ugledu katoliškega redovništva in cele katoliške cerkve. Pri tem pa ti hujškači ne pomislijo, kako s takim hujškanjem, ki povečini temelji na samih klevetah, kvarijo moralo mladine. Münsterški škof Gallen v svojem pastirskem listu

NOVICE

Osebne vesti.

TRIJE ZLATOMAŠNIKI.

V naši škofiji bodo obhajali zlati naši jubilej d. e. 16. julija trije odlični duhovniki in sicer:

Jožef Čížek.

Zlatomašnik Jožef Čížek, dekan in častni kanonik v Jarenini, se je rodil 21. X. 1864 na Pilštajnu iz res prave krščanske in vzgledne rodbine, ki je dala tri duhovnike, od katerih živi samo še g. jubilar. Franček je bil misijonar, je zgodaj umrl in je pokopan v Rimu. Drugi brat Lojze je bil dekan in župnik v Slovenjgradu in je umrl pred par leti. Jareninski gospod kanonik je pri polni moči in vrši pastirsko službo obsežne jareninske župnije. Znan je kot neustrašen narodnjak, saj je moral radi narodnosti med vojno okusiti trpljenje ječe v Gradcu. Po vojni je med prvimi oskrbel župni cerkvi nove zvonove in je tudi cerkev dal lepo prenoviti. Daleč naokrog je znana njegova gostoljubnost. Med sobraty in verniki uživa sloves gorečega in za čast božjo vnetega dušnega pastirja. Za njegove velike zasluge, saj že deluje v Jarenini 38 let, ga je odlikoval škof z imenovanjem za častnega kanonika in kralj z redom Svete Save IV. stopnje.

Jernej Frangež.

G. župnik in konzistorijalni svetnik J. Frangež je tudi kot zlatomašnik v dušeskrbi pri Sv. Marjeti ob Pesnici, kjer bo

Zobni kamen —
velika nevarnost!

Zoper to
pomaga

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

DOMAČI IZDELEK

to-le poudarja: »Z žalostjo se čudimo takemu načinu poročevanja, ki predstavlja za mladino veliko nevarnost, za vse poštene ljudi pohujšanje, za vse člane omenjenih redov pa težko razžalitev. Storjena je velika izjema v navadnem poročevanju o takih stvareh, ko se navadno štedijo imega in društva.« Ta izjema pa dokazuje, koliko je sovraštvo narodnega socializma zoper katolicizem.

slavil prihodnje leto 40letnico župnikovanja. Rodil se je 8. III. 1859 v Framu. G. jubilar je v dolgih letih mnogo stori za oplešanje hiše božje, veseli se obče priljubljenosti in je na glas kot izboren katehet. Svetnika Frangeža poznata Maribor in okolica radi njegove ljubeznivosti in izredne gostoljubnosti. Zlati mašniški jubilej bo obhajal, obdan od svojih ovčic, ki so mu udane od srca in so ponosne, da jih vodi proti večnemu cilju tako odlični, vzgleden in goreč pastir. Jubilaru je podelil škof naslov konzistorijalnega svetnika in od kralja je prejel red Sv. Save IV. razreda.

Martin Ulčnik.

Tretji letošnji zlati jubilar je gospod Martin Ulčnik, upokojeni župnik pri Sv. Florjanu v Doliču. Rodil se je 20. X. 1860 pri št. Petru pod Sv. gorami. Njegov župni brat je bil župnik na Rečici. Gospod zlatomašnik je oskrboval kot dušni pastir Sv. Florjana od leta 1898 do pred enim letom, ko je stopil v pokoj, v katerem pa je še vedno pridno na delu za večni blagor šentflorjanskih faranov, katerim je bil župnik toliko let. G. Martin je goreč ter vzgleden duhovnik. Radi občudovanja vredne skromnosti je ostal župnik na enem mestu, kjer mu je vse vdano, ga ljubi ter spoštuje kot požrtvovalno delavnega duhovnika in zaslužnega javnega delavca.

Še krepko zdravi zlatomašniški trojci častita iskreno »Slovenski gospodar« z željo, naj ohrani ljubi Bog zlate jubilar te še znanprej.

Bolgarski ministrski predsednik K. J. Bolgarski je zamenjal v svoji vladi pet ministrskih mest z novimi osebnostmi.

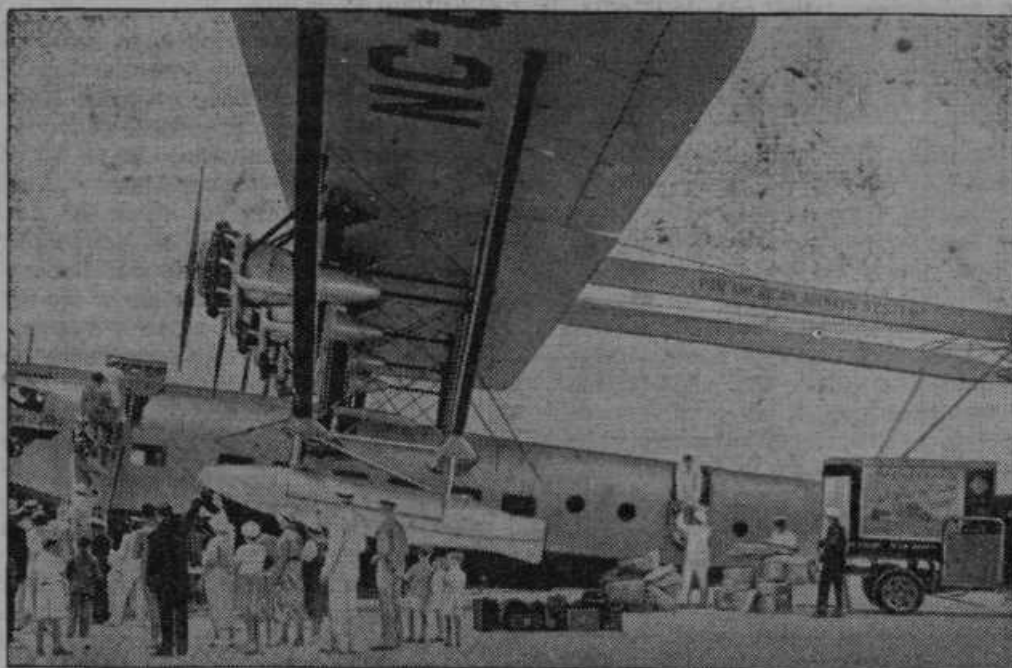
Zlati obrtni jubilej. 50letnico izvrševanja samostojne slikarske in pleskarske obrti je slavil zadnje dni v Mariboru g. Franc Kolar. Jubilant je danes star 72 let in se je osamosvojil leta 1886. K pomembnemu jubileju naše častitke!

Nesreče.

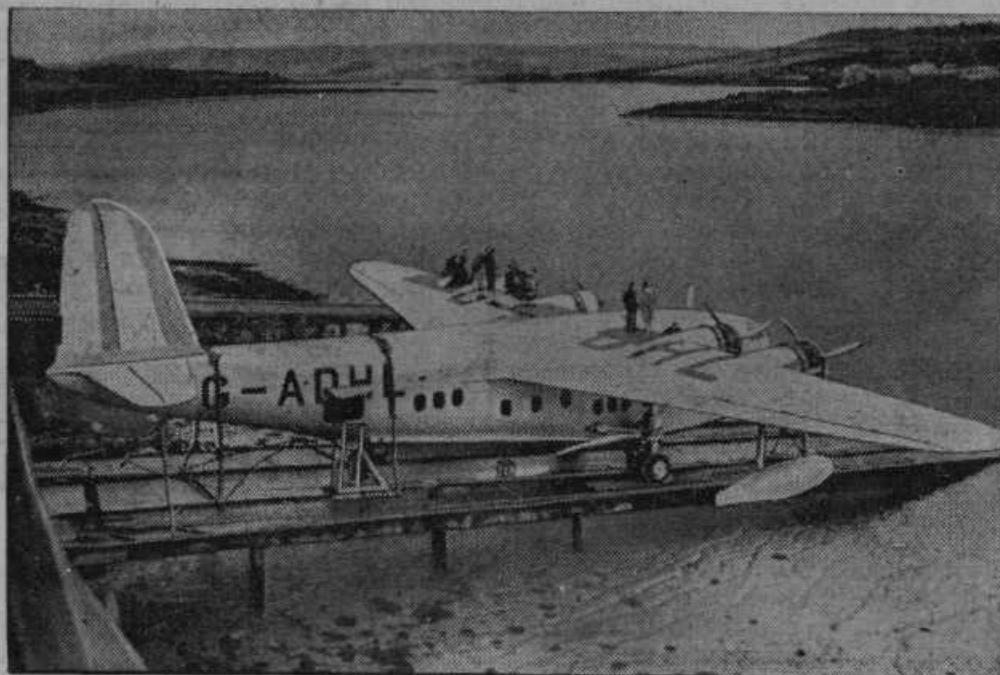
Voli hudo poškodovali posestnika. Jak. Turišič, posestnik iz Razvanja pri Mariboru, je vozil drva iz gozda. Naenkrat sta se vola splašila in sta Turišiča tako poteptala, da ima zlomljeni obe nogi in je tudi sicer hudo poškodovan.

Nesreča starčka. Kakor znano, se vali z Meljskega hriba pri Mariboru na gotovih, od vode izpodjedenih mestih lapornato večje in manjše kamenje na cesto iz Maribora v št. Peter. To kamenje drči in frči navadno v noči, ko je cesta prazna in je še bilo malo nesreč. Te dni je šel po omenjeni cesti mimo ogroženih mest 88letni Franc Vohel iz Selnice ob Dravi. S hriba mu je priletel kamen ob sence in ga je zadela do nezvesti. Starčka so prepeljali v mariborsko bolnico.

Poškodbe vsled nevarne eksplozije. Pri čiščenju transformatorja na Fali je eks-

Novo angleško ameriško potniško letalo, ki bo vzdrževalo zračni promet iz S. Francisca čez Tihi ocean na Kitajsko.

Novo angleško vodno letalo bo prevažalo potnike in pošto čez Atlantski ocean. — Orjaško letalo bo nosilo na sebi še drugo manjše letalo za slučaj kake grozeče nesreče.

V Avstriji so vpeljali v vojski plinske maske za konje.

Iz Abesinije se vrnuli miličniki korakajo v Rimu mimo Mussolinija.

plodiral kotel za smolo. Goreča tekočina je obrizgala 23letnega monterja Ivana Robnika. Dobil je hude opekline in bi bil zgorel, da ga niso rešili tovariši pravočasno. Robnika so prepeljali v mariborsko bolnico.

Požar pri treh posestnikih. V Radizelu pri Slivnici v daljni mariborski okolici sta zgorela posestniki Elizabeti Beranič hiša ter hlev. — V sosednem Braunšvaju je bil požar kar pri dveh posestnikih. Štefanu Jakoliču je uničil ogenj hišo ter hlev, ki sta se držala skupaj in sta bila krita s slamo. Ivan Forstner je po požaru ob z opeko krito gospodarsko poslopje in hlev. V vseh slučajih je začelo goreti poleg dimnika.

Domačija pogorela vsled udara strele. V Vareji vasi pri Ptujju je upepelil udar strele domačijo posestniku Jožefu Bedraču. Komaj so otehi živino. Pogorelec je zelo hudo prizadet, ker je bil zavarovan samo za 2000 Din.

Gospodarsko poslopje je upepelil najbrž podtaknjen ogenj posestniku Jožefu Kac v Skokah pri Pragerskem. Škode je 35 ti-soč Din.

Nesreča posestniškega sina. Jakob Teržan, 31letni posestnikov sin iz Vezovja pri Slivnici v daljni okolici Celja, je peljal drva v St. Jurij ob južni žel. Na cesti se je prevrnil nanj voz in mu je zlomil levo nogo. Teržana so prepeljali v celjsko bolnico.

Smrtno nevarne poškodbe. V kolodvorskem skladišču v Straži pri Novem mestu je žigosal železniške prage posestnik Ivan Lavrič iz Dolnje Straže. Mimovozeč in težko naložen voz je Lavriča tako pritislil h kupu železniških pragov, da mu je prizadjal pritisk smrtno nevarne notrajne poškodbe, s katerimi so ga oddali v bolnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Kozolec je pogorel v Orehovici na Dolenskem posestniku Jožefu Radeščeku.

Kozolec pogorel vsled udara strele. — Zadnjo nedeljo sredi popoldneva je uničil udar strele v Zgornji Šiški pri Ljub-

ljani kozolec posestniku in gostilničarju Antonu Pogačniku.

Truplo so našli. Od 18. junija so pogrešali maturanta Srečka Vavpetiča iz Ljubljane, ki je zginil nekje v Kamniških planinah. Vse mogoče rešilne ekspedicije so ga iskale zamanj. Lovca dvorskega lovišča Kemperle in Uršič sta našla 10. t. m. Vavpetičovo truplo v močno razpadlem stanju v Kurji dolini pod Kalško goro. Vavpetič je zdrsnil s Kalške stene in padel v globočino, kjer je obležal mrtev.

Trinajstletni fant utonil. Na Vidmu ob Savi je utonil pri kopanju 13letni Ferdinand Poznič, uslužben pri čevljarju Zdovcu. Kopal se je s svojimi tovariši v bližini krškega mosta, kjer je Sava radi vrtnicev posebno nevarna. Poznič je kot spreten plavač zašel v vrtnice, ki ga je kljub reševalnim poskusom tovarišev pogoltnil in še njegovega trupla do sedaj ni so našli.

Razne novice.

»Kmetški list« se kaj rad usti, da je proti klerikalizmu, ne pa proti krščanstvu. Že večkrat smo imeli priliko dokazati, kako hinavsko je takšno ravnanje: proti klerikalizmu se maha, krščanstvo pa se hoče zadeti. Takšen je lažnjivi liberalizem. V zadnji številki (8. julija) se ta list zaganja ne zoper klerikalizem, marveč prav zoper krščansko ustanovo zakramenta sv. pokore. Postavi namreč vprašanje: »Ali je mogoče s priznanjem in s »pokoro« izbrisati krivično dejanje?« In takoj doda odgovor: »Sto in stoletja so narod učili, da je to mogoče. Malo solz, malo trdnih sklepov, malo ne vem česa — pa je sprana kri nedolžnega z zločinčevih rok.« Ni res, dični »krščanski« »Kmetški list«, da so sto in stoletja tako narod učili. Kaj in kako je katoliška cerkev naš narod učila, se n. pr. vidi iz katekizma. Naj vzamejo liberalni gospodje okoli »Kmetškega lista« katekizem v roke, pa bodo videli, kaj je potrebno za vreden prejem zakramenta sv. pokore. Ti gospodje seve v svojem velikem krščan-

Oglas je registr. pod S. Br. 6704 od 1. III. 1935

stvu, čigar najbistvenejši znak je protiklerikalstvo, ne gredo k spovedi. Ako bi hodili, bi se iz lastne skušnje preverili, da spoved ni tako lahka stvar. Priznalo je tudi dejstvo, kolik je socialni pomen spovedi, ki nalaga človeku dolžnost, tujo lastnino povrniti in popraviti škodo, bližnjemu storjeno na duši in tudi na telesu. Napad na zakrament sv. pokore spričuje ne- in protikrščanskega duha, ki veje iz »Kmetškega lista«. In tega duha: duha preziranja sv. zakramentov, kršenja božjih in cerkvenih zapovedi (n. pr. skrunitve nedelj s tekmami koscev in ženjic), širi ta list med mladino. Kakšen bo rod, ki bo vzrastel iz tega duha?!

Vsenemštvo in katolicizem. To sta dve stvari, ki se izključujeta. Skušnja in zgodovina dokazuje, da sta ti dve stvari neskladni med seboj. Poznali smo vsenemce, ki so bili v nekdanji Avstriji: bili so strupeni nasprotniki Rima kot središča katoliške cerkve, ter so kričali: Proč od Rima! Poznamo sedanje vsenemce, ki prebivajo med nami v naši državi. Prav taki nasprotniki katolicizma so, kakor so bili njihovi Schönererjevski in Wölfovski predniki. Dokaz za to je pisanje celjske »Deutsche Zeitung«. Ta list, ki se pro-

Napovedi abesinskih četnikov.

Angleški listi prinaša iz Džibuti ob Rdečem morju presenetljivo vest, da organizirajo poedin abesinski podpoveljniki, ki so se podali v razne smeri abesinske zemlje, vojaške oddelke, ki naj bi po gotovih načrtih napadale italijanske sile, čim prične velika deževna doba. Napad bi se imel vršiti istočasno v petih smereh. V prvi vrsti bi šel napad v smeri železniške proge Džibuti—Addis Abeba, ki jo čuvajo primeroma siabe italijanske čete. V celem nizu nočnih napadov nameravajo Abesinci napasti posamezne slabše italijan. postojanke kakor Gondar, Dessie in Harrar. Namen bi bil, najpreje obvladati tam-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Mati, nikar preveč ne naženite! Morda Pavli ni tako hudo, kakor mislimo. Nase glejte, mati; če bi se vam kaj zgodilo, tedaj šele bi bila nesreča velika.«

»Zdaj mi je že laže,« je odgovorila. »Samo groza me je tako. Moj Bog, kaj bi bilo s teboj, ko bi se Pavla ne bila tako pogumno postavila pred te! Pridno, korajžno dekle je. Kajne, Franc, da boš vse storil, da ji rešiš življenje?«

»Seveda, mati! Za njeno življenje bi dal četrto naše domačije. Še po sosednega doktorja pošljem in po kako usmiljenko za postrežbo, če bo treba.«

Ko sta se še menila, je prišel že tudi Lipe in za njim gospod župnik z Najsvetejšim. Ravnjak je gospodu potihoma razložil, kaj se je zgodilo, in mu je odprl družinsko sobo, da je tu postavil presveto popotnico na mizo. Okoli presvetelega Rešnjega Telesa so se zbrali vsi posli z gospodarjem in materjo in kleče in na glas molili.

Več ko pol ure je minilo, preden je prišel zdravnik od ranjenke. Povabil je Ravnjaka in župnika na lopo ter jima tole sporočil:

8

»Hudo jo je sunil. Nož je predrl gornji lakat in se zasadil med rebra. Kako globoko je šel v prsi, tega zdaj tukaj ne morem še ugotoviti. Bržkone rana ni pregloboka in potem ni nevarnosti za življenje. Vendar človek ne ve, kaj se še lahko prisadi; zato bo prav, gospod župnik, da jo sprevidite. Huda je z laktom. Gotovo ne morem trditi, bojim se pa, da je ranjena kost in da je kita prerezana. Ako nočemo, da izgubi dekle roko, jo moramo takoj v mesto v bolnišnico spraviti, da jo operirajo. Vožnjo bo že prestala, čeprav je izgubila precej krvi in je zelo slaba. Rane sem dobro povezal in zunanje krvavitve sem ustavil. Čuditi se moram, kako moško se dekle premaguje. Zobe je stisnila in komaj enkrat je glasneje zastokala... Gospod župnik, zdaj pa vi svoje! Počakal bom, da opravite, potem se bomo dalje menili.«

Pobožno je sprejela Pavla sveto popotnico in je obležala tiho; obraz ji je bil vder in dejala je, da ji je zdaj mnogo boljše. Ko pa je čula, da pojde v mesto v bolnišnico, se je branila in rekla, da z Raven ne gre in ne gre in da rajši umre. Vsi so ji prigovarjali, posebno še zdravnik, češ, da ne sme umreti, ampak se mora hitro in dobro pozdraviti; to pa je le v bolnišnici mogoče. Ko se je začela jokati, ji je rekel zdravnik, da se jokanje tako pogumnemu dekletu, ki je bolečine tako hrabro premagala, prav nič ne poda. Ko je še Ravnjak obljubil, da pojde z njo v

glaša za glasilo nemške manjšine v dravski banovini, bi moral imeti toliko obzirnosti do svojih katoliških čitateljev, da ne bi napadal katoliške cerkve in njenega poveljarja, rimskega papeža. Ne samo, da proslavlja protestantizem in njegove tukajšnje predstavnike, ne samo da istoveti nemštvo s protestantizmom (nemško je pri nas isto kot protestantovsko, tako je nedavno zapisal), celo tako drzen je, da direktno napada katoliško cerkev, katoličane in osobito poveljarja katoliške cerkve. Kako morejo Nemci katoliške vere trpeti med seboj tega strupenega nasprotnika katolicizma?

Iz mariborske moške kaznilnice so po-
gojno izpustili 19 kaznjencev, ki so bili
obsojeni od 10 do 15 let.

Nenadna smrt. V Zgornji Radvanjski
cesti pri Mariboru je stanovala Marija
Krajnc, vdova po železničarju. Krajncve
8. julija ni bilo na spregled. Obveščena
policija je vdrila v stanovanje in je našla
starko mrtvo na tleh. Poleg nje je bila
razbita svetilka, ki je zvečer gorela na
nočni omarici. Policijski zdravnik je ugo-
tovil, da je ženo zadela kap.

Gasilsko slavlje v Mariboru. V dnevi 1. in 8.
avgusta t. l. bo v Mariboru veliko gasilsko sla-
vlje. Mariborska gasilska četa proslavi 65letnico
svojega obstoja. Za proslavo si je nabavila no-
vi, najmodernejši rešilni avto, pripravila pa je
tudi skupno z Mariborskim tednom razne raz-
stave. Zanimiva bo tudi kulturno-gasilska raz-
stava, ki bo prikazovala razvoj gasilstva na biv-
šem Spodnjem štajerskem v zadnjih 80 letih.
Poučna bo za vse gasilce in za vsakega, ki se
za stvar zanima, ter razstava potrebščin proti
napadom iz zraka. Ena najlepših razstav Ma-
riborskega tedna, ki so v zvezi z gasilsko pro-
slavo, bo razstava aeroplanov in sicer motornih
in brezmotornih. Razstava modernih gasilskih
potrebščin bo zanimala vse praktične gasilce in
prijetelj gasilstva. Udeleženci proslave imajo
z železniško karto »K 13« polovično vožnjo in
s posebnim slavnostnim znakom prost vstop k
vsem razstavam in prireditvam Mariborskega
tedna v dnevi 1. in 2. avgusta t. l.

50letnico obstoja bo obhajalo 19. t. m.
gasilsko društvo v Račah.

mesto in da bo v bolnišnici naročil, naj zanjo kar
moči lepo skrbijo, in da jo bo tudi večkrat obiskal,
tedaj ji je zažarelo v očeh in nič več se ni branila.

Težave so bile le, kako bi spravili ranjenko po
strmi globači z Bistrice k Ožboltu; tedaj je dejala
Jerca, da bo sama nesla Pavlo dol do ceste. Izbrala
si je velik koš, ga postlala z blazinami in odejami
in položila dekle tako vanj, da je napol sedela, napol
ležala. Potem si ga je oprtala in ga odnesla skozi
duri, kakor da bi imela volno v njem, ne pa človeka.

Pavla se je hrabro držala in se ni več jokala. Ko
pa je Kristina začela tuliti, so se tudi nji usule solze.
Najteže se je poslovila od matere. Z zdravo levico
se je oklenila materine desnice in jo držala, kakor
da se poslavlja na večne čase. Stara kmetica se je
bridko jokala in tudi Pavla je na glas zaihtela.

Da bi napravil solzam kraj, se je oglašil župnik,
potolažil odhajajočo in jo blagoslovil, zdravnik pa je
silil naprej — in Jerca jo je mahnila s širokimi
koraki po bregu dol. Ravnjak in doktor sta jo
komaj dohajala. Pri Ožboltu spodaj je najel Ravnjak
voz; nekoliko so počivali, potem so se odpeljali proti
mestu.

Se pred večerom so dospeli tja in so Pavlo takoj
spravili v bolnišnico. Bila je že vesela, da je prišla
v posteljo, ker jo je tresla vročina. Doktor se je
pomenil z zdravnikom, primarijem bolnišnice, Rav-
njak pa je naročil za ranjenko posebno sobo in je

Otvoritev nove železniške proge. Zad-
njo nedeljo je bila svečano otvorena že-
lezniška proga Kosovo polje — Peč.

Povišanje poštних pristojbin za inozem-
stvo. Pristojbina za navadna pisma v tu-
jino do 20 gramov bo znašala 4 Din (do-
sedaj 3.50), za vsakih nadaljnjih 20 gra-
mov nad to težo še po 2 Din.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem
v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in
od 14. do 16. ure.

Obžalovanja vredni slučaji.

Roparski umor pri belem dnevu in v
mestu. V Mejni ulici v Mariboru je bil
izvršen 8. t. m. popoldne roparski umor.
Žena vpokojenega finančnega stražnika
in hišnega posestnika Ivana Strajnskega
se je podala omenjenega dne zjutraj na
mariborski trg, kjer je prodajala pridel-
ke iz svojega vrta. Ko se je vrnila ob pol
12. uri s trga domov, je našla svojega
moža v stanovanju ubitega s topim pred-
metom in zadavljenega z obvezo. Morilec
je po izpovedi žene odnesel 10.000 Din
prihrankov, dve hranilni knjižici, 2 kg
dve- in petkronskih avstrijskih novcev
in 5 zlatnikov po 10 kron. Oblast vrši z
vso vneto preiskavo.

Na trnek ujeto otroško trupelce. V Ma-
riboru je lovil ribe v Dravi književnik A.
Arhar. Na trnek je ujel otroško trupelce.
Ko je hotel strašen plen spraviti na su-
ho, se je odtrgala vrstica in je trupelce
odnesla Drava dalje.

Tat v kopalšču na Mariborskem otoku.
Ob priliki kopanja na Mariborskem oto-
ku je ukradel tat učiteljici Mileni Kocu-
van iz omarice denarnico z drobižem, zla-
to zapestnico, prstane, ogrlico ter še ra-
zne druge predmete v skupni vrednosti
2600 Din.

Podlegel zabodljaju v trebuh. Že zad-
njič smo poročali, kako je došlo v krčmi
v Počehovi pri Mariboru do pokolja. Po
deseti uri so priključurili v gostilno štiri
vinjeni, katerim krčmar ni hotel dati vi-
na. Radi te zabrane so začeli razbijati.

Pivjake je hotel pomiriti v krčmi se mu-
deči 46letni posestnik Ivan Majer s svo-
jim sinom. Za pomirjevalno posredovanje
je dobil od 27letnega Alojzija Karneta
tako hud zabodljaj z nožem v trebuh, da
mu je podlegel v mariborski bolnici. Su-
rovega ubijalca in še tri njegove tovari-
še so orožniki zaprli.

Samomor natakara. V mariborskem
mestnem parku se je ustrelil 9. julija 25-
letni iz službe izpuščen natakara Ferdin.
Müller.

Kobila ukradena. V Ojstrici ob severni
meji sta ukradla dva znana tihotapca po-
sestniku Francu Koratu 3000 Din vred-
no kobilo, katero sta prodala preko naše
meje v Labud.

Tatvina orodja. Ivan Mikulič, lastnik
tovarne meril v Slovenjgradcu, je prija-
vil orožnikom, da mu je bilo pokradena
gorodja za 20.000 Din.

Orožnika so napadli s kamenjem. V
ptujsko bolnico so pripeljali s precejšnji-
mi poškodbami 29letnega orožniškega ka-
plarja Jurija Bozo iz Cirkovec pri Pra-
gerskem. V Šikolah so ga napadli fantje
s kamenjem.

Cigani vladljajo po okolici Ptuj. Ci-
gani so vlomili v stanovanje prevžitkarja
Franca Pevec v Bukoveh. Odnegli so
mesa in živila za 600 Din. Isto noč je bila
gotovo ciganska nadloga na delu pri po-
kusnem vlovu v trgovino Justine Štum-
berger, istotako v Bukoveh. Pri razbija-
nju železnega zastora so se vzbudili do-
mači in so preprodili lopove. Nato so po-
skusili isti uzmoviti vlomilsko srečo v so-
sedni vasi v Dornovi pri posestniku Mar-
tinu Arnušu. Imeli so že pokradeni plen
naložen, ko so jih vzbujeni domači pre-
gnali. Prijeli so eno mlado žensko, ka-
tera ni imela za pobeg dovolj urnih nog,
in so jo zaprli v občinski zapor, iz kate-
rega je pobegnila. Orožniki so jo pa le
aretirali. Izpovedala je, da se piše Ilonka
Horvat. Stara je 23 let in je ciganka iz
Sobote. Sopotnagača ni hotela izdati.
Žandarji so jo izročili v zapore v Ptuj.

Napad na viničarja. 25letni viničar M.
Zebec iz Brezovca pri Sv. Barbari v Ha-

prosila sestro prednico, naj stori vse, kar more, da
dekle ozdravi; za stroške mu ni mar.

Pozno na noč se je vrnil doktor z vozom, Jerca
in Ravnjak pa sta ostala čez noč v mestu.

Ravnjaku, ki je bil občutljiv in le na videz trd
in raskav, so se dogodki tega dne vso noč podili po
glavi in ga vznemirjali v hudih sanjah. Vedno zopet
je videl pred seboj pogrebščino: zdaj so njega nosili,
nato mater, potem spet Pavlo. Vsega so ga pretresle
sanje, ko je videl Pavlo na mrtvaškem odru, okoli
nje pa cvetje in goreče sveče. Zhudil se je in od
razburjenja ni mogel več zaspiti.

Zunaj se je že svitalo. Ko je z bližnje cerkve
oznanil zvon jutrnico, se je Ravnjak naglo oblekel
in odšel v cerkev ter ostal tu pri treh svetih mašah.
Vendar se ni mogel pobožno zbrati, ker mu je vedno
prihajala pred oči Pavla v svoji genljivosti, ljubki
onemoglosti. Zda se je zavedel, da mu je bilo dekle
mnogo bolj pri srcu, kakor pa si je to upal priznati.

Zgodaj dopoldne že je šel v bolnišnico poizvedo-
vat, kako je z dekletom; bal se je, da ne bo nič
dobrega izvedel. Zdravnik primarij pa ga je veselo
presenetil, ko mu je povedal, da za Pavlino življenje
ni nobene nevarnosti več. Sunek z nožem je bil sicer
zelo močen, vendar pa ni presegal ne kite ne žile;
predrl je laketi in zdrknil ob rebro, tako da se je nož
le še kak poldrug centimeter poševno zasadil v meso.
Kost je nekoliko ranjena in rebro je malo nalom-

kajšnje posadke, nato pa
navaliti skupno na Addis
Abebo, potem, ko bi se
vse sile združile. Glavni
namen te akcije je, da
bi se italijanska vojska
v Addis Abebi odrezala
od njenih oporišč v Eri-
treji.

Abesinski neguš

bo začel nabirati-prosto-
voljne darove za osvobo-
ditev svojega cesarstva.
Takoj po vrnitvi iz Ze-
neve v London je imel
pregnani abesinski cesar
dolgo posvetovanje s
svojimi svetovalci, nakar
se je odločil za razglaši-
tev proglaša, ki ga je ne-
guš naslovil preko abe-
sinskega poslanstva na
angleški narod. V pro-
glasu se sklicuje neguš
na pravni čut in pravico-
ljubnost angleškega na-
roda, opozarjajoč, da je

lozah je bil namenjen na kolesu v Ptuj. V vasi Budina sta ga srečala dva moška, ki sta ga vrgla s kolesom vred v obcestni jarek. Na tleh ležečega sta obdelovala s čevlji in sta tako dolgo hodila po njem, da se je onesvestil. Orožniška patrulja je Zebeča z umetnim dihanjem obudila k življenju in je aretirala podivjana napadaleca.

V prostovoljno smrt vsled neozdravljive bolezni. Ko se je vrnil železničar Smolej v Zgornjem Radvanju pri Mariboru iz službe, je našel v spalnici obešeno svojo 35letno ženo. Reva si je vzela življenje, ker je zamanj iskala pomoči pri zdravnikih.

Vlom v dekliško meščansko šolo v Ptuj. Neznanelec je v noči vlomil v poslopje ptujske dekliške meščanske šole. Iz ravnateljve pisalne mize je odnesel kuverto, v kateri je bilo 3420 Din.

Najdeno trupelce novorojenčka. V potoku Globetka pri Ljutomeru so našli odvrženo trupelce novorojenčka ženskega spola. Otročiček je bil zadavljen. Oblast poizvduje za nečloveško materjo.

Vlom v skladišče. V Zavodni pri Celju ima veletrgovec Božidar Ravnikar skladišče. Nočni vlomilci so izkopali luknjo v zid skladišča in so odnesli sladkorja za 1800 Din.

Izpred sodišča.

Roparski napad je obravnavalo celjsko sodišče 7. julija. Zagovarjal se je 27letni Fortunat Pogorevčnik, delavec iz Šmartna pri Slovenjgradcu. Pogorevčnik je 26. aprila t. l. zvečer na banovinski cesti pri Šmartnem napadel mlinarja Lov. Onuka iz Tomaške vasi, s katerim je bil malo prej pil in se tudi pobratil. Pobil je Onuka z nekim lesenim predmetom na tla in mu vzel srebrno verižico in uro, klobuk in 4 kovance po 50 Din. Tolovaja so obsodili na 3 leta in 1 mesec robije in 500 Din povprečnine.

Širite „Slov. gospodarja“!

Društvo narodov prepuštilo Abesinijo njeni usodi, četudi bi bila njega dolžnost, da brani neodvisnost in nedotakljivost Abesinije. Abesinija pa nikakor ni pripravljena, da vrže puško v koruzo. Abesinija bo nadaljevala borbo proti usiljivcem do poslednje kaplje krvi in je odločena, da nadaljuje borbo tako dolgo, dokler ni zadnji Italijan zapustil abesinskih tal. Junaštva in hrabrosti ne manjka Abesiniji, pač pa ji primanjkuje denarja in orožja. Neguš, ki smatra kot možno, da nadaljuje odpor z 20.000 funti šterlingi, prosi za prostovoljne prispevke, ki naj se pošljejo na naslov abesinsk. poslaništva v Londonu.

V zvezi z neguševim proglasom na angleški

ljeno, vendar ni nič hudega. V štirih, petih tednih bo že toliko ozdravela, da bo mogla domov. Pravi čudež je, da je šel nož tako, kakor je šel. Med sto podobnimi ranjenci je komaj eden tako srečen.

Ravnjak si je oddahnil in se zahvalil zdravniku ter mu bolnico toplo priporočal. Potem je skočil še k tej. Pavla, ki je že vedela, da ni nič nevarnega, pa je še gorela od vročice, se mu je prijazno nasmehljala in sramežljivo dejala, da mu dobrotljivosti in skrbi nikoli povrniti ne bo mogla, pozabila pa je svoj živ dan ne bo. Naročila mu je, naj pozdravi vse doma, posebno mater, in ga je prosila, naj pride spet gledat nanjo, kadar ga zanese pot v mesto. Obljubil ji je, da bo samo zaradi nje spet prišel, in sicer že kmalu. Ko je odhajal, se je dekle jokalo, pa prav na skrivaj.

Na Bistrici so pripovedovali o napadu na Ravnjak grozne reči. Že nekaj ur po dogodku se je o tem razvedelo po vseh hišah. Ljudje so stali v gručah in so se razburjeno menili, kajti kaj takega se v teh hribih še ni nikoli primerilo. Ženske je bilo še posebno strah, in po pravici! — kajti ubegli zločinec se je gotovo še kje blizu klatil.

Cisto iz sebe je bil Osojnik. Letal je iz hiše in spet v hišo, na vsako novico je prežal, šel je na polje dol h križu in tu dolgo sedel ter se oziral na vse strani. Pozno zvečer je začul iz grabna zategel pisk in je takoj spoznal, da je to Lisjakovo znamenje.

Slovenska Krajina.

Po dolgem času najdeno truplo. Ob avstrijski meji blizu Fikšincev v občini Pertoča na travniku posestnika Alojza Salomona raste jelševje. Ko so na tem travniku kosili, je opozoril ljudi smrad, da med jelševjem nekaj gnije. Šli so pogledat in se jim je nudil strašen prizor. Na veji je visela za vrh glava, spodaj pa je ležalo truplo. Glavo so razključevale vrane, truplo je bilo v razpadu. Polzvedovanja so dognala, da gre za 23letnega Antona Potzingerja, ki je služil do maja pri posestniku Würzingerju v Teschenu v Avstriji. Würzingerju je pogorel hlev in suni požiga je padel na hlapca Potzingerja. Da bi se izognil zasledovanju orožnikov, je osumljeni pobegnil in izvršil samomor.

M. Sobota. G. Vojkovič Jožef, soboški kaplan, je obhajal svojo desetišletnico mature v Monostru s svojimi kolegi, kjer je tudi on študiral in dovršil svoje gimnazijske študije. G. kaplanu želimo, da še včaka 50letnico!

Sobota. V nedeljo dne 5. julija je bil pri nas shod JRZ. Govorila sta gg. dr. Krek in Marko Krajnc. Ljudi je bilo gotovo nad 1500. Omenimo samo to, da je g. dr. Krek v vehementnih besedah obsodil hrvaške žide, ki imajo gospodarstvo v svojih rokah. To se nam zdi tembolj umestno, ker pri nas nekateri preveč paktirajo z židi, kar naši priprosti ljudje obsojajo. Kšeft je kšeft!

Lipa. Preteklo nedeljo je bilo proščenje pod lipo, kjer so se fantje tako stepli, da so enega celo smrtno ranili. Ali bi ne bilo boljše, da proščenje sploh izostane, ko se dogajajo take staršne stvari?! Prosimo starše, da se bolj brigajo za vzgojo otrok.

Lipa. V nedeljo dne 19. julija bo prikazal prvo sv. mašo vsemogočnemu Bogu Ivan Zver v turniški cerkvi.

Renkovec. Nemila smrt nam je pobrala mater g. Korena lendavskega kaplana. Iskala je v Ormožu zdravniško pomoč z operacijo. Operacija se je posrečila, a na žalost je po operaciji v osmih dneh mati izdihnila svojo dušo in se preselila k večnemu počitku. Pokojna je bila zgledna krščanska mati, ki je zapustila troje odraslih otrok. Doživela je lepo starost 68 let. V življenju se je mnogo trudila posebno za svoje otroke. G. kaplan ji je poplačal njeno ljubezen med

drugim tudi s tem, da je bil vsak dan pri njej v bolnici in jo tolažil v njenih bolečinah. Umrila je v ormoški bolnici, odkoder je bila prepeljana v svoj rojstni kraj dne 9. t. m., kjer jo je sprejelo k večnemu počitku veliko število ljudi. Pogreb je vodil g. Klekl Jožef. Dobra mati naj počiva v miru! Domačim naše iskreno sožalje, posebno g. kaplanu v Lendavi!

Lendava. Zadnje čase so imeli orožniki opravke z Meglič Gizelo iz Doline, ki je umorila svoje lastno dete. Gizela je imela že več nezakonskih otrok. Eno dete je ob Veliki noči preminulo, staro 8 mesecev. S tem se je izgovarjala, da je dete v Čakovcu. Med tem časom se je poročila s Sabotinom iz Mostja, toda ni uživala dolgo zakonske sreče, samo dva dni. Zdaj je v lendavskem zaporu in čaka na sodbo. Ta brezsrčna mati je služila v Dolnji Lendavi in o velikonočnih praznikih je nedolžno dete v lavoru vode zalila in v sosedovi drvarnici pod drva zakopala.

Grad. Naš lanski novomašnik g. Ivan Kolenc iz Gomilice je nameščen k Gradu za kaplana.

Bratonci. Naš lanski novomašnik škafar Ivan je nameščen za kaplana v Prevalje na Koroškem. Našemu rojaku želimo, da s svojim gorečim duhovniškim srcem služi tamošnjemu narodu.

Bogojina. Diplomiral je na ljubljanski univerzi g. Jože Mančec iz Bogojine. G. Jošku iz srca čestitamo!

Mačkovci. Sedež občine je še vedno pri nas. Prošnja je baje na glavarstvu in to smo izvedeli šele, ko smo se informirali, kje leži naša prošnja. Nekateri se strašno bojijo, da bi prišel sedež v Pečarovce. Pa trdno smo prepričani, da se bo to zgodilo, če namreč pri nas še veljajo zakoni.

Moščanci. Pri nas so bile okrožne vaje gasilcev, ki so dobro izpadle. Proti večeru se je razvila lepa domača veselica. Obiskal nas je tudi g. poslanec Benko, ki se je menda izognil sho, da JRZ v Soboti.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

S. A. v Dobrini in drugim nabiralcem za gradnjo nove cerkve presv. Rešnjega Telesa v Mariboru sporočamo, naj pošljejo nabrani denar na naslov: Č. g. Drago Oberžan, duhovnik, Maribor, Radvanjska cesta 19.

Odžvižgal mu je, kolikor je mogel in znal, na isti način in je potem previdno počasi odkrevsal dol h gozdu.

Kar hitro je našel Lisjaka, ki je čepel za leso. Bil je brez klobuka, obleka mu je bila raztrgana, desnica mu je brez moči visela in bingljala ob bokih dol.

»Osojnik!« je zaklical polglasno, »v neznanski stiski sem. Pomagati mi moraš; skrij me kam!«

»Kam pa, te vprašam,« je odvrnil Osojnik s svojim globokim basom.

»Menda boš imel zame kaj prostora v svoji hiši.«

»Kaj pa misliš? V moji hiši, kjer te vsi poznajo, te bi že jutri našli.«

»Na gumno me skrij ali pa v mlin!«

»Tukaj nisi nikjer na varnem. Orožnika sta te že iskala, jutri pa bodo pretaknili vso Bistriško goro; vsi moški morajo pomagati. Vse je pokonci.«

»Kam naj se denem?«

»Bežati moraš čim dalje kam.«

»Prav, prav, ko bi imel vse ude zdrave! Toda roka mi je pod ramenom zlomljena. Ravnjak, ta vrag, mi jo je razbil. Strašno me boli.«

»Pojdi tja v Zarazber, tam te ljudje ne poznajo! Oni šintarjev Polda ti bo roko uravnal in obvezal... Skozi Jazbino prideš na Črno in od tam ni več daleč do meje.«